

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת בהר / בחוקותי
Shabbos Parshas Behar / Bechukosai

כב' אייר תשס"ב - May 4, 2002

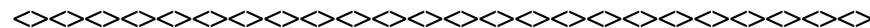
לכל זמן ועת (Monsey, NY)

הדלקת נרות - 7:37 * שקיעה/יום השבת - 7:56
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:46 צאת הכוכבים/מערב - 8:46
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:22 לשיטת רבינו תם - 9:08
*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לה' וגו' (כה-ב)
פרש"י לשם ה', כשם שנא' בשבת בראשית עכ"ל. והדברים צריכים ביאור.
ונראה להאדמו"ר מבאבוב, מו"ר בן ציון הלב שטאם זצ"ל, בס' קדושת
ציון, כי מי שנופש ונייח יום א' מימי השבוע, הוא מן הסברא, כי א"א לו לאדם
לעבוד בלי שום הפסק כלל וצריך לנוח לפחות יום א' בשבוע, ואף האומות
מודים בזה הדבר. א"כ היה עולה על הדעת כי מה שהקב"ה נתן לנו את השבת
הוא מטעם זה שיתענגו יום א' כדי שיוכלו אח"כ לעבוד יותר בלי עייפות. ע"כ
כשנגלה הקב"ה על הר סיני ונתן לנו את השבת, אמר "ויום השביעי שבת לה'
אלקיד", ששבת יהיה לשם ה'. והטעם, להורות כי כל עיקר שמירת השבת הוא
רק זכר למעשה בראשית, ובשמירתנו את השבת אנו מעידים שהבורא ב"ה
ברא את השמים ואת הארץ וינח ביום השביעי, ולא לנו מהעייפות.
וכדמיון הזה ג"כ במצות שמירה. כי ידוע שאם מוביר אדם את שדהו שנה
א', אז תוסיף כחה להוציא פירות טובות יתר על מה שהיתה בלי המנוח. וכדי
שלא יעלה על דעת האדם שזהו טעם מצות שביתת הארץ, ע"ז אמר הקרא
"ושבתה הארץ שבת לה' " ופרש"י לא משום טובת שדהו רק לשם ה'. ודומה
זה לשבת בראשית שלא ניתנה לטובת הגוף, ולא השמירה לטובת הקרקע,
אלא שבת בראשית ושבת הארץ שתיהן רק לזכר מעשה בראשית.

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם וגו' (כו-ג)
איתא כאן במדרש, "אמר דוד, רבש"ע בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר

והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם וגו' (כו-לא)

Chazal tell us that all of the curses in this parsha are really blessings, but that they are said in a hidden manner, and are not revealed openly to those who read it. We know that nothing bad comes from Hashem, as it says, "From Him does not proceed any evil things." However to our physical eyes it appears to be curses.

R' Yehoshua of Dzikov ZT"L writes: We cannot possibly understand why Jews are killed and slaughtered *To sanctify Hashem*. However we pray to Hashem that we should not be brought into these trials. It should be sufficient for G-d that we are willing to give over our souls to Him when we recite "Shema Yisroel" each day and night. Hashem will have joy with us, and it will take the place of Jewish sacrifices. This is what the posuk says: "I will make desolate your holy sanctuaries" - The slaughter of "Holy ones" will no longer exist - a desolation. "And I will not smell your pleasant aromas" - from the sacrifice of Jewish souls. Hashem will no longer have any desire to accept the sacrifice of those who are physically killed for His Name's sake. May we merit that Hashem should no longer desire our physical sacrifices, but rather find joy in those who sacrifice themselves through learning Torah, prayer, and good deeds with their full soul.

הוא היה אומר.....

R' Moshe Schwab ZT"L would say:

"I keep many pictures of my children and grandchildren on the walls of my home. I want to be able to constantly look at them and remember the great kindness which the Almighty has bestowed upon me!"

R' N. Weinberg Shlit"a would say:

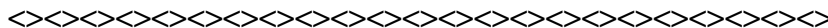
"Accomplishments have nothing to do with how big or small, how old or young, one is. Remember, age is of no importance unless you are a cheese!"

R' Yehudah Leib of Ofina, Vilna ZT"L would say:

"Who is rich? One who is happy with his lot." A person who calmly accepts whatever is beyond his control is truly a wealthy person!"

A SPECIAL MAZEL TOV TO MR AND MRS AYRUMI AND ELISA TAUB ON THE BAR MITZVAH OF THEIR SON, YANKEL. MAY HE BE A SOURCE OF TRUE YIDDISH NACHAS TO HIS FAMILY AND ALL OF KLAL YISROEL.

For all inquiries and הערות, please call 845-282-9081 or E-mail: TorahTavlin@aol.com

in <i>Yiddish</i>, as he smiled and put his hand on Wiesenthal's shoulder. Wiesenthal looked at him and replied, "Not exactly with Him, but with one of His servants." He told him the story of the <i>siddur</i> smuggler. R' Silver's smile never broke. "And that's all you have to tell me?" "Isn't that enough, Rabbi?" asked Wiesenthal cautiously. "You silly man," he said warmly, "So you look only at the man who took something? Why don't you look instead at all the men who gave something?" He squeezed Wiesenthal's hand and left. The experience made a tremendous impression on the young Wiesenthal and he began attending services the very next day. In the words of Simon Wiesenthal: "Ever since, I have always tried to remember that there are two sides to each and every situation."	*** *** *** *** *** *** *** *** ***	למקום פלוני ולבית דירה פלונית אני הולך, והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, הה"ד ואשיבה רגלי אל עדותיך. "וקשה, דמהו הקשר בין דברי המדרש ל"ואם בחקתי תלכו"? ועוד, אם עלתה במחשבתו של דוד ללכת למקום פלוני, למה רגליו פתאום הוליכוהו לבתי כנסיות ולבתי מדרשות? אלא ביאר הגמ"ר חיים מרדכי קטץ זצ"ל, בס' באר מחוקק, שכאשר היה הולך דוד להתעסק בענינים צרכיים ותועלתיים, בלבו פנימה היה מתבונן אם אלו הצרכים הם מן האמיתיים אשר מחמתם ובשבילם מותר לבטל מן התורה. והחוש והרגש לדעת ולהבין היה מפותח אצלו אשר גם הפעיל על אבריו שידעו מעצמם לאן להוליכו ולאן לסובבו, ויחד עם חשבונותיו יכוון אל האמת. ולפי"ז יובן ענין המדרש כאן, כי חז"ל דרשו "אם בחקתי תלכו" - שתהיו עמלים בתורה. וזה לימודו של המדרש, שרק השתדלות ויגיעה בתורה מביא אדם לידי מדיגת דוד המלך, אשר בלבו היה מפותח הרגשה וחוש כטבע שני, לדעת מהו הנחיצות האמיתיות. ורק עי"ז יכול האדם לזכות שרגליו יוליכו אותו באופן ממילא לבית המדרש ולבית הכנסת.
<u>TORAH GEMS</u> יובל היא שנת החמישים שנה תהיה לכם וכו' (כה-יא) The <i>Torah</i> describes the joyful announcement of <i>Jubilee year</i> - יובל, with <i>shofar</i> blasts on <i>Yom Kippur</i>, the Day of Atonement. Yet this is strange! For the Jubilee year, like any other year, begins on the first of <i>Tishrei</i>, on <i>Rosh Hashana</i>. Why was the formal proclamation of <i>Yovel</i> held off until <i>Yom Kippur</i>, ten days later? R' Avrohom Isaac Kook ZT"L quotes the <i>gemara</i> (ראש השנה ח:) that during the first ten days of the Jubilee year, slaves and servants were not sent directly home. They would feast and drink and enjoy themselves first, "<i>with crowns on their heads.</i>" Only after <i>Beis Din</i> blew the <i>shofar</i> on <i>Yom Kippur</i> would the slaves return home as free men. In olden times, societies which relied on slave labor usually suffered from slave revolts and violent acts of vengeance by the underclass. In the United States, it led to a horrific civil war. This method of freeing slaves during <i>yovel</i> served as an important safeguard. Instead of freedom being obtainable only by means of revolts and violent upheavals, the <i>yovel</i> emancipation was an integral part of the social and economic order. The final last days of feasting, as well as the <i>mitzvah</i> of sending a servant home with presents served to heal social and psychological rifts caused by the disparity in economic classes. This national reconciliation reached its peak on <i>Yom Kippur</i>, when the <i>shofar</i> joyfully proclaimed freedom and equality. The Day of Atonement in the Jubilee year became a time of forgiveness and absolution, not only for the sins of the individual, but also for the misdeeds of society.	*** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** *** ***	<u>מעשה אבות....סימן לבנים</u> ונתתי פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שונאיכם וכו' (כו-יז) Towards the end of the second World War, the renowned Nazi-hunter, Simon Wiesenthal, was confined in a concentration camp. A new arrival had smuggled in a <i>siddur</i> and Wiesenthal admired his courage, for by risking discovery of a Jewish prayerbook, he was risking his own death. His admiration soon changed, however, when he discovered that the courageous smuggler was not doing his heroic deed for the sake of doing good. Rather, he was bartering fifteen minutes rental of the <i>siddur</i> in exchange for one-fourth of a day's meager rations from each renter. Although the inmates were emaciated, they willingly gave up their food to make the exchange. In time, the owner of the <i>siddur</i> died before anyone else, for the huge quantities of soup and additional rations he ingested were too much for his shriveled system to handle. After the war, the great <i>Rov</i> of Cincinnati, R' Eliezer Silver ZT"L, visited many Displaced Persons camps on behalf of the <i>Vaad Hatzalah</i>. He arranged prayers and gave words of encouragement to the survivors. After noticing that one man, Simon Wiesenthal, did not come to any of the prayers or addresses, R' Silver decided to visit him. R' Silver was a small man who wore an American army uniform without insignia. He was close to 75 years old, but his mind was sharp and his voice was youthful. "So, they tell me you are angry at G-d," he said